

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

נב' שלא ירד לאומנות
חבירו. עין ז"צ 77
כ ע"צ וסנהדרין 77
פא ע"א: שם אפי'
ברבית עובר בוכבים.
כליתא צנא מניעא 77 ע
ע"צ: שם דלמא באבירה
המתבקשת. סנהדרין 77
קט ע"צ:

הגהות הב"ח

(ח) גמרא משמוע דמים
כגון ר"א בר' שמעון
דלא שמע בזילותא דלורבא
מרבנן:

מוסף רש"י

במטשה של חבלים. בדרך
זו, מפני שהם איזו
דבר, וזכורו לעיני כל
כדי שמיסורו האחרים
ולטעור עמו לא יאמינו
בכוח כבוד זה מה
לכונן לחימה, ושואף עמך.
מכיו, בעושה מעשה עמך.
העושה, הוא עומד
תבואה ומחלל כפי עמו
הוא שם לכבודו תבואה
קידוש שם
(סנדרין)
אחא תבניתה דע
שואבא לבייח. עמיס
הוא אמר לאה תבנית
סי' (תענית יב.) שאינו
מוסבאל. כחאול אהו
על שפת מים (רשב"ם)
ר"ב (ד.) הוציא המה
והוכנסתו כלה. רמזי כח
זכר, עול וכלת אל
אחא כח מלת אל בית משה
(קבלה ו) ק"ף של ש"ך
אגוע, לפעוד (ל"ף לפסוד)
אגוע, אגוע וכל וטענת מהרה
עשה ולא להוציא קולת
רשע בעומו, ור"ל מה
ל"ך לזנו וכל אגוע מה
עשה אל הכנסת כל ענייה
עמיס צנענה, ולא ענייה
קמי מן דלע ידע רעדרי
דן קן מפרס צנענות
רדק אחי' (סנהדרין)
דברים שדרכן לעשות
בזמן. כח
הימנעו עליו כפי כחם
ל"ך הלוך על שום אדם,
הוא שדרכן כן במה וכלה
לפי שחמירי מתקשרין
והדעת הילאח מל מי
(סנהדרין)

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

כד.

עין משפט
נר מצוה

א [מִי] פִּיהּ מַהֲלִי דְעוּת
הִלְכֵהּ [וְ]:
ב קָלוּ ב' מִי פִּיהּ מַהֲלִי
מַלְכֵהּ הִלֵּי ה':
ג [מִי] פִּיהּ מַהֲלִי מַלְוֵה
הִלְבֵּיב טוֹשִׁיעִי יִיד כִּי קִטַּמְ
תִּי [אֶל]:
ד מִי פִּיהּ מַהֲלִי דְעוּת
הִלְכֵהּ פִּיהּ מַהֲלִי חוֹבֵל הִלְיִי
טוֹשִׁיעִי חוֹרֵם כִּי תִכ סַעֲפִי
[עַל]:
ה קָלוּ ה' מִי פִּיהּ מַהֲלִי
מַלְכֵהּ יִשְׁרָאֵל בִּיחָה הִלְכֵהּ
כֹּה סַמְכֵה לֵאחֹר כִּי טוֹשִׁיעִי
הִרְעִי כִי כֹה סַעֲפִי אֶל:

תורה אור השלם

1. (א) מומוז לָדוּד ?
מַי יגור בְּהַרְלֵךְ מִי שֶׁבֶן
בְּדֵר חוֹלָה ? (ב) חוֹלָה ?
הַמֵּים וּפֶעַל צָדָק וְדֵבֶר
מֵאֵת בְּרִיבָה ? (ג) וְ
רָגַל לֵשׁ לִשְׁנוֹ אֵל עֶשְׂהָ
לִרְעוּהוּ רָעָה וְחִרְפָּה לֹא
עָשָׂה עַל רִבְּבֵה ? (ד) בְּקוֹד
לְעֵשְׂרֵי מִנְאָס וְרֵא יֵאָר ?
יִבְדֵּר נִשְׁבַּע לְרַעֵה וְלֹא
יִגְמֵר : (ה) כִּסְפֹּה לֹא יִתֵּן
לְעֵשְׂרֵי שְׁוֹדֵד וְעַל כֵּךְ לֹא
לִקַּח עֶשְׂהָ אֵהֶל אֵל מוֹט
הַלֵּים מִי
2. יוֹדֵי אֲבָרִם בִּן
תִּשְׁעִים שָׁנָה וְחֹתֵנִי
שֶׁיְשׁוּ יֵרֵא יֵאָר אֵל אֲבָרִם
יֹאמֶר אֵלֶּי אֲנִי אֵל
שֶׁהַתְּהִלָּה לִפְנֵי יְהוָה
הַמֵּים :
3. אֵרֵלִי יִבְשֵׁי אֲבִי
וְהַיִּיתִי מִיֻּצִי
וְהֹאֲבִי עַל קִלְלָה וְלֹא
בְּרִיבָה :
4. אֵל תִּסְמָא בְּכָל אֲבִי
שֶׁ בְּכָל אֵהֶל נִסְמָא
הַגּוֹס יִשְׁרָא אֵל מִשְׁלַח
מִיֻּצִי :
5. הֵלֶךְ צָדָקוֹת וְדֵבֶר
מִיֻּשְׁרִים מֵאֵס בְּרִבְבֵּה
מִשְׁתָּקוֹת נֶעַר מִיֻּצִי
מִתְמַךְ בְּשׁוֹדֵד אֵסֵם אֲנִי
עֹשֵׂהוּ יִמִּים וְנֶעַם
מִיֻּצִי מִרְאוֹת בְּרִי :

ישיעיהו לו ט
6. כִּי יִדְעֵתִי וְאֵין אִשְׁרָא יִרְאֶה אֶת כְּבוֹדִי
וְאֵת בִּיתֹּא אֲחֵרִי וְשִׁמְרוּ
רַחֲמֵי יְיָ לַעֲשׂוֹת צִדִּיקָה
וּמִשְׁפָּט לְעוֹלָם הֵבִיא מִי
לֵד אֶבְרָהָם אֶת אֲשֶׁר
דָּבַר בְּרִיתֵהוּ אִישׁ יֵשֶׁן
7. הוּא מְרוֹמִים יִשְׁכֵּן
מִגְדָּלוֹת סִלְעִים מִגְבוֹ
לְחֹמַם נֶחֱם מִיָּמִין אֲמָנִים:
ישיעיהו לו ט
8. הִגִּיד לְךָ אֲדָמָה
טוֹבָה וְלֹא יִדְרֹשׁ מִמֶּךָ בִּי
אֵם עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאֶבְרָתָה
חֶסֶד וְהִנֵּנִי עֲלֵי כֶלֶת עֵם
אֵלֶיךָ: מִכֵּה ח
9. בַּה אֲמַר מִי
מִשְׁפָּט מִשְׁפָּט וְעֲשׂוֹת
צִדִּיקָה בִּי קְרוֹבֵה יִשְׁרָעִיתִי
לְבֹאֹא וְיִדְעָתִי יִשְׁלֹחַ לִי
ישיעיהו לו ט
10. כִּי כִה אֲמַר מִי
בְּרִית יִשְׂרָאֵל דְּרֹשְׁנִי
וְדוּדִי: עֲמוּסָה ד
11. הִנֵּה עֲפָלָה לֹא
יִשְׁרָעֵה נִפְשׁוֹ בִּי
בְּאִמְתּוֹתָיו דְּדוּדִי:

חֲבֻקוּ בִּד
12. וַיִּשְׁכַּן יִשְׂרָאֵל בֶּטֶח
בְּדָן עַיִן יַעֲקֹב לֵאמֹר אֶרֶץ
יְדָן וַתִּירֹשׁוּ אֶף שְׂמִי
יִעֲרֹפֶה טַל דְּרִימִים לֵג כַּח
13. אֲנֹמֶה אֲדֹנָי יְיָ חֹדֶל
אֶם יִקְוֶה יַעֲקֹב בִּי כִּשְׁטַן
הָזֶה עֲמוּסָה ה
14. נָחַם יְיָ עַל זֹאת לֵאמֹר
תִּהְיֶה אֲמֹרָה לְעַמּוּסָה וְג
וּבְגִימִים יִהְיֶה הָהָר
תִּרְגֵּעַ וְלֹא יִהְיֶה מִנְחֹה
לְכַבֵּר גִּלְדֵּי נִתְּנָה יְיָ לְךָ שֵׁם
וְכִרְגּוּ וּכְבִּילוּ עֲנִיִּים
וּדְאִבוּ בְּנֶפֶשׁ

דברים כח סה
16. בַּה אִמַּר יְיָ מִצֵּא חֵן

ס לשון שתיקה: כגון רבי אלעזר ברי
(ב"מ דף עד:) דנפק ריחשא מאדוניה
ר לה האי דשמעית צילותא דלורבא
אלמא בחייו הוה רגיל לרקדק ככך
ולפיכך הקפיד הקב"ה עליו על אותו
הפעם שלא מיחה: וו הוואא המה
ההננס הגלגל. דלמצי צהו לכת
טוב ללכת אל בית אצל מלכ וגו' א:

בא יעציה בן אמוך. כל שעה דורות
של מטה היו מתמעטין: חדל נא.
אותה דברה שאמר משה וישכון
ישראל בטח דד עין יעקב כלומר
אינתי ישכון ישראל בטח כשיהיו
לדיקים כעין יעקב: מי יקום
יעקב. מי יוכל להיות חסיד יעקב
כי קטן הוא קטנים הם הטובים
שיהיו לדיקים יעקב:

מכאן ואילך מפירוש רבינו גרשום

הַלֹּךְ לְהַרְגִּיעוֹ יִשְׂרָאֵל שִׁיחָא לְהַם
מִנוּחָה בְּגִלְתָּן: כְּשׁוֹפֵר גָּדוֹל וְגו'.
וּבָאוּ הָאוֹזְבִּידִים בְּאֶרֶץ מַלְמֵד שֶׁלֹּא
יִהְיוּ אֲזִבִּידִים צִין הָעִזְבִּידִי כּוֹסִידִים:
לְאִזְבִּידָה הַמַּמְבַּקֶּשֶׁת. וְנִמְנָאֵת לְאַחֵר
זָמָן: לְאִזְבִּידָה קְשׁוּאִין וְדוֹלֵעִין.
שְׂאוֹלִים מַקְלָם וּמַקְלָם אֵין
אוֹכְלִין: מַפְלִטִיו. בֵּית שֶׁל רוּמִי:
(*) וְכֵן לְעֹזְבִיר לְאוֹנוֹ כֶּךְ. שִׁמְשִׁחִים
לְעִזְבֹּת כּוֹכְבִים שֶׁלֹּהֶם יוֹשְׁבִים
בְּהַשְׁקָת וּשְׁלוֹה יִשְׂרָאֵל שְׁעוֹשִׁין לְאוֹנוֹ
עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שִׁשְׁלֵם לְהֵם
שֶׁכֶּר טוֹב: קָרְעוּ בְּגָדֵיהֶם. זָמְדִינוּ
לְעִזְבֹּת הָרִי: וְהֵלֵךְ אֹרִיָּה בְּמַקְדָּשׁ
לְרִאשׁוֹן הַיּוֹם. כְּכַתוּב בְּסֵפֶר מַלְכִים (י'):
וְזָכְרִיהֶם מִנְּבִיאִים אַחֲרֵיהֶם הָיָה שִׁיחָא
בְּמַקְדָּשׁ שֶׁנִּי: סֵלֶה הַכְּסוּב נְבוֹאָתוֹ
שֶׁל זָכְרִיָּה בְּנִבְּאוֹתוֹ שֶׁל אֹרִיָּה. כְּלוֹמֵר
שְׁפֹרַעְנוֹת שֶׁנִּבֵּא אֹרִיָּה שֶׁאִמֵּר
יְרוּשָׁלַיִם לַעֲיִים תִּהְיֶה וְהִר הַבֵּית
לְבָמֹת יַעַר (') נִתְקַיֵּים כְּמוֹ כֵּן עַתִּיד
לְהִתְקַיֵּים דְּבָרֵי נִיחוּמִים שֶׁל זָכְרִיָּה
שִׁיבְנָה בֵּית הַמַּקְדָּשׁ בְּנִהְרָה צִימִינוּ
אֲמֵן סֵלֶה:

הדרן עלך אלו תז הלוקין

וסליקא לה מסכת מכות

מים ועוצם עיניו מראות ברע
מישרים יזה שאינו מקניט פני
מוך בשוחד כגון פ'ר' ישמעאל
גנון פ'ר"א רבני שמעון ועוצם
תכל בנשים בשעה שעומדות
תניב * הגיד לך אדם מה טוב
להדיק עשות משפט זה הדין
דברים קל וחומר ומה דברים
בצנעא על אחת כמה וכמה
בא עמוס והעמידן על אחת
ק אימא דרשוני בכל התורה
מר ר' יוסי בר חנינא ארבע
וישכון ישראל במה בדד עין
ה' על זאת [וגו'] משה אמר
פוקד עון אבות על בנים בא
יהו פ' ואמר ²⁰ והיה ביום ההוא
לה רב פפא * דלמא כאבידה
אתכם ארץ אויביכם מתקף
בן עזריה ורבי יהושע ורבי
רים מיל והתחילו בוכין ורבי
וכים אמרו לו הללו פ' כושיים
ת הדרום רגלי אלהינו שרוף
באש

20. וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאָדָם בְּיָדָם בִּי מְצוּתָיִךְ לֹא שִׁבְחָתִי: תְּהִלִּים קִיט קעו

זה דבר גנאי ושותק והיינו
שמעון. זהשוכר את הפוע
ואיתחזי לאיתתיה בחלמה
מרכזנו ולא מחאי כדמזעי

שית מאה וחד סרי הוי ^אאנכי ולא יהיה ^במפי הגבורה שמענום (סימן דמשמ"ק ס"ק):
בא דוד והעמידן על אחת עשרה דכתיב:
יִמְזֹמֶר לְדָוִד [ה'] מִי יגור בִּאֶהֱלֶךְ מִי יִשְׁכֹּן בְּהַר
קִדְשׁ הַהוּלָךְ תָּמִיד וּפּוֹעֵל צֶדֶק וְדוֹבֵר אֱמֶת
בְּלִבָּבוֹ לֹא רָגַל עַל לְשׁוֹנוֹ לֹא עָשָׂה לְרַעְהוּ
רָעָה וְחִרְפָּה לֹא נָשָׂא עַל קְרוֹבוֹ נִבְזָה בְּעֵינָיו
נִמְאָם וְאֵת יֵרָאִי ה' יִכְבֹּד נִשְׁבַּע לִהְרַע וְלֹא
יִמִּיר כִּסְפוֹ לֹא נָתַן בְּנִשְׁךְ וּשְׂוָחַד עַל גִּבִּי לֹא
לָקַח עוֹשֶׂה אֱלֹה לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם הַהוּלָךְ תָּמִיד
זֶה אֲבָרְהָם דְּכָתִיב ^אהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי וְהָיָה תָּמִיד
^בפּוֹעֵל צֶדֶק כְּגֹן אָבָא חִלְקִיָּהוּ ^גוְדוֹבֵר אֱמֶת
בְּלִבָּבוֹ כְּגֹן רַב סַפְרָא לֹא רָגַל עַל לְשׁוֹנוֹ
זֶה יַעֲקֹב אֲבִינוּ דְּכָתִיב ^דאֲוִלִּי יִמּוֹשְׁנִי אֲבִי
וְהָיִיתִי בְּעֵינָיו כְּמַתֶּעֱתֵעַ לֹא עָשָׂה לְרַעְהוּ
רָעָה ^השְׁלֹא יֵרֵד לְאוֹמְנוֹת חֲבִירוֹ וְחִרְפָּה לֹא
נָשָׂא עַל קְרוֹבוֹ זֶה הַמִּקְרָב אֶת קְרוֹבֵיו ^ונִבְזָה
בְּעֵינָיו נִמְאָם זֶה חֲזִיקִיהוּ הַמֶּלֶךְ שְׁגִיר עֲצֻמּוֹת
אֲבִיו בְּמַטֵּה שֶׁל חֲבִלִּים וְאֵת ^זיֵרָאִי ה' יִכְבֹּד
זֶה יְהוֹשֻׁפָּט מֶלֶךְ יִהּוּדָה ^חשִׁבְשַׁעָה שֶׁהָיָה
רוֹאֵה תַלְמִיד חָכֵם הָיָה עוֹמֵד מִכְסָּאוֹ וּמִחֲבָקוֹ
וּמִנִּשְׁקוֹ וְקוֹרֵא לוֹ ^ט(אֲבִי אֲבִי) רַבִּי רַבִּי מְרִי מְרִי
נִשְׁבַּע לִהְרַע וְלֹא יִמִּיר כִּר' יוֹחָנָן ^ידֹא"ר יוֹחָנָן
אֵהָא בְּתַעֲנִית עַד שֶׁאָבָא לְבֵיתִי כִּסְפוֹ לֹא נָתַן
בְּנִשְׁךְ ^{יא}אֲפִילוֹ בְּרִכִּית עוֹבֵד כּוֹכָבִים וּשְׂוָחַד
עַל גִּבִּי לֹא לָקַח כְּגֹן ר' יִשְׁמַעֲאֵל בִּר' יוֹסִי
כְּתִיב עוֹשֶׂה אֱלֹה לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם ^{יב}כְּשֶׁהָיָה
ר' ג' מִגִּיעַ לְמִקְרָא הַזֶּה הָיָה בּוֹכָה אֹמֵר מֵאֵן
דְּעֵבִיד לְהוֹ לְכוֹלְהוּ הוּא דְלֹא יִמּוֹט הָא חֲדָא
מִיִּנְיֵיהּ יִמּוֹט ^{יג}אֹמְרוּ לִיה מִי כְּתִיב עוֹשֶׂה כָּל
אֱלֹה עוֹשֶׂה אֱלֹה כְּתִיב אֲפִילוֹ בְּחֲדָא מִיִּנְיֵיהּ
דֹאִי לֹא תִימָא הֲכִי כְּתִיב קְרָא אַחֲרִינָא ^{יד}אֵל
תִּמְמָאוּ בְּכָל אֱלֹה הִתֵּם נְמִי הִנוּגַע בְּכָל אֱלֹה
הוּא דִּמְטָמָא בְּחֲדָא מִיִּנְיֵיהּ לֹא אֵלָא לֹא
בְּאַחַת מִכָּל אֱלֹה הֲכֹא נְמִי בְּאַחַת מִכָּל אֱלֹ
בֹא יִשְׁעִיהּ וְהַעֲמִידֵן עַל שֵׁשׁ דְּכָתִיב ^{טו}הַהוּלָךְ
צִדְקוֹת וְדוֹבֵר מִיִּשְׁרִים מִזֶּה בְּכַזֵּעַ מַעֲשֻׁקוֹת

נוער כפיו מתמוך בשוחד אומם אזנו משמיעו
דכתיב כי ידעתיו למען אשר יצוה וגו' ודוב
קו^ט כגון ר' ישמעאל בן אלישע נוער כפיו מ
ם^ה דלא שמע ביולתא דצורבא מרבנן ושת
בר אבא^ז דאמר ר' חייא בר אבא ה"ה שאינו נ
ים ישכון [וגו'] בא מיכה והעמידן על שלש^ז
ות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם (ה')
הצנע לכת זה הוצאת המת והכנסת כלה^ח וה
מרה תורה והצנע לכת דברים שדרכן לעשו
שנאמר כה אמר ה' שמרו משפט ועשו צד
וראל דרשוני וחיו מתקיף לה רב נחמן בר י
ין על אחת שנאמר^י וצדיק באמונתו יחיה
אל באו ארבעה נביאים וביטלו משה אמר
[מר]^{יג} חדל נא מי יקום יעקב וגו' וכתיב^{יד} ניה
מיה^ט ואמר^{יב} הלך להרגיעו ישראל משה אמר
ת היא תמות משה אמר^{יז} ואבדתם בגוים בא י
ב מסתפינא מהאי קרא ואבדתם בגוים מתקי
ה אובר בקש עבדך אלא מסיפא [דקרא]^{יח} ואס
קישואין ודילועין וכבר היה ר"ג ורבי אלע
ול המונה של רומי^ט מפלטה [ברחוק] מאה ו
ה אתה משחק אמר להם ואתם מפני מה אתם
לעבודת כוכבים יושבין בטח והשקט ואנו

וְלֹא־לְפָנִים נָשָׂא עֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאת וְנִקָּה לֹא יִנָּקֶה פֶקֶד עֹן אָבוֹת עַל בְּנִים וְעַל חֻקָּאֵי יי' ד' 19. וְאִבְדַּתְם בְּגוֹלִים וְאִכְלָה אֶתְכֶם אֶרֶץ אֲבִיבֵיכֶם: וְיִקְרָא כו' לֹחַ תַּחְוִי לִי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם: יִשְׁעִיהוּ כו' יג' 21. תַּעֲיִיתִי בִשְׂאֵב אֲבָד בְּקֶן

שם מאה וחד סרי. והיינו דכתיב (ז) תורה זוה לנו משה ושמים מפי הגבורה הרי שית מאה ותלסרי: מפי הגבורה שמענוס. דכתיב (ח) אחת דבר אלהים ושמים וז (ט) שמענו צמכילתא (י) והעמידן על אחת עשרה שצמחלה היו דליקים והיו יכולים להכל עול מלות הרבה

אכל דורות האחרונים לא היו דליקים כל כך ואם צאו לשמור כולן אין לך אדם שזוכה ובא דוד והעמידן כ' כדי שזכו אם יקיימו י"א מלות הללו וכן כל שעה דורות של מטה הולכין וממעטין אותם: רב ספרא. וזכאי הוה דרב אחא^א (שפלא לן) והכי הוה עובדא דרב ספרא הוה לו חפץ אחד למכור ובא אדם אחד לפניו בשעה שהיה קורא ק"ש ואמר לו תן לי החפץ בכך וכך דמים ולא ענהו מפני שהיה קורא ק"ש כסבור זה שלא היה רואה ליתנו בדמים הללו והוסיף אמר תנחו לי בכך יותר לאחר שסיים ק"ש אמר לו טול החפץ בדמים שאמרת כהשגחה בשבחות דמים היה דעתי ליתנם לך: (אף) לא רגל על לשונו [כו]. לא רצה לשקר מתחלה שאמר אולי ימושי [אין] אלא שאמו הכריחתי ועל פי הדבור דכתיב^א עלי קללתך בני ומתרגמין אלי אתאמר שצוהה [דלא] ייתון ליוטריא עלך צרין: וחרפה לא נשא על קרובו. לא סבל חרפת אחרים: נצוה בעיניו נמאס. הנמאס להקב"ה: נצוה הוא בעיניו של אדם זה חזקיהו שצוה היה בעיניו אצוי שנמאס בעצדות כוכבים: שגירונו צמטה של חננים. גמרה היא^א ולא קרא: (וקורא לו רבי רבי): ואפילו לעובדי כוכבים. כדי שלא ימשוך ויצא להלוות ישראל צרצית: שחד על נקי לא לקח. אפילו שחד שהיה ראשי ליקח: גוון ר' ישמעאל צרבי יופי. שהיה אריקו מציא לו משלו [קודם זמנו] ולא רצה ליקח כדי להיות לו דין^א: צבא מעשוק. שלא רצה ליעזב לעצמו ראשית הגז שהציא לו אדם אחד שצא לרון לפניו אע"ג דהוה כהן רבי ישמעאל בן אלישע משום דממי כאלו עושוק לכהן שהיה רגיל לו ליתן לו מתנותיו: אונס אונס משעור דמים. אונס חתומה וסחומה דצדק זה שלא ישמע

הַלֹּחַד לְהַרְגִּיעוֹ שְׂרָאֵל; יִרְמִיָּהוּ א' א' 17. נִצַּר חֶסֶד לְאֵלָפִים נָשָׂא עֹן וּפָשַׁע חֻטְאָם וְנֹכַח
הָאֵב וּכְנֻפֶּשׁ הַבֵּן לִי הִנֵּה הִנָּפֵשׁ הַחֲטָאָה הִיא תִּמְוֵתִי; יִחְזָקֵאל י' ד' 19. וְאֶבְרָתֶם בְּגִימִם וְ
בֶּאֱרֶץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוִּיתֶם לִי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם; יִשְׁעִי